

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. BLS-101-01520

Den 25. maj 2010

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg har i brev af 21. maj 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 56 (L 206), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Per Clausen (EL).

Spørgsmål nr. 56

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 20. maj 2010 fra Landsforeningen for Bedre Miljø, jf. L 206 - bilag 37.

Svar

Miljøstyrelsen har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

"Der er naturligvis ikke tale om snyd i forbindelse med de støjberegninger, der er offentliggjort i VVM-redegørelsen for testcentret.

Bilag 1 i redegørelsen indeholder vindmølleindustriens estimerede tal for, hvor meget støj de fremtidige testmøller kan komme til at udsende. Disse tal er anvendt ved de støjberegninger, der er gennemført i overensstemmelse med bekendtgørelsen om støj fra vindmøller. Disse tal danner således baggrund for de i redegørelsen viste støjkonturer.

Bilag 3 vedrører beregning af den lavfrekvente støj i omgivelserne, men indeholder tal for den udsendte støj ved både lave og høje frekvenser. Det er kun tallene ved lave frekvenser, der således indgår i støjberegningerne. Det er helt korrekt, at der ikke er fuld overensstemmelse mellem tallene i bilag 1 og de tilsvarende tal i bilag 3, men dette gælder alene for tal ved højere frekvenser, end dem, der indgår i de gennemførte beregninger af den lavfrekvente støj.

Det er helt korrekt, at det i støjberegningerne for testcentrets placering ved Østerild er forudsat, at den nordligst placerede mølle nr. 1 støjer mindre end de øvrige møller. Det er et krav, at denne mølle støjer mindre for at begrænse antallet af nødvendige ekspropriationer. Dette kan betyde, at der på denne placering ikke kan opstilles lige så store møller, som på de øvrige opstillingspunkter.

Det afgørende er imidlertid ikke, om den nordligste mølle har en bestemt højde, men derimod, at støjen fra den er så lav, at den samlede støj fra alle møller i området ikke overskrider de gældende støjgrænser. Derfor er der i VVM-redegørelsen ikke forudsat en bestemt begrænset højde af den nordligste vindmølle.

Når den udsendte støj fra en vindmølle skal dokumenteres, gennemføres der støjmålinger, hvor støjen bestemmes som en middelværdi over et minut. Dette er et krav i bekendtgørelsen om støj fra vindmøller i forhold til de fastsatte støjgrænser, og det er derfor også forudsætningen for de anvendte støjtal i VVM-redegørelsen.

Ved en placering af testcentret på Kallesmærsk Hede er det ikke nødvendigt at kræve, at den nordligst placerede vindmølle støjer mindre end de øvrige møller. Derfor er der forudsat samme støjudsendelse fra denne mølle som fra de øvrige vindmøller. Dette medfører, at støjdbredelsen i nordlig retning er anderledes ved Kallesmærsk Hede end ved Østerild.”

Karen Ellemann/ Sven Koefoed-Hansen